

Het laatste weer van oktober,
reikt november de hand

VINCENTIUSNIEUWS

NOVEMBER 2025

Woonzorgcentrum Sint-Vincentius
samen zorg dragen voor elkaar

EEN NETWERK VAN ZORGCENTRA
WAAR MENS EN ZORG CENTRAAL STAAN

**Woonzorgen, dat is passie
voor mensen én voor je vak.**

**#wij
woonzorgen
voor elkaar**

INHOUD

Inhoud	2
Editoriaal	3
Pastoraal nieuws	4
Gebedsvieringen	6
Huiskalender	7
Aankondiging kerstmarkt	9
Terugblik.....	10
Verjaardagen	15
Bewonersnieuws	16
Bewoner in de kijker	17
Personeelsnieuws	19
Medewerker in de kijker	20
Sinterklaasfeest	22
Verhaal	23

EDITORIAAL

Beste bewoners, familieleden, vrijwilligers en sympathisanten,

Storm Benjamin blies ons richting de maand november. Het venijn van oktober zat in zijn staart, want de laatste oktoberdagen waren nat, koud en winderig. Sombere, donkere dagen die passen bij de sfeer van Allerheiligen en Allerzielen. Al is dat niet in alle culturen zo.

De maand november begint steeds met een plechtig moment waarop we onze overledenen herdenken. Wees welkom op onze avondviering ter nagedachtenis van onze overleden bewoners.

Op 17 november trappen we de Seniorenweek af met een openingsreceptie. Medewerkers halen deze week hun zang- en acteertalenten van onder het stof en brengen u het beste van zichzelf tijdens de bonte namiddag. Ook een feestmenu mag niet ontbreken.

Sinterklaas en Kerstmis liggen al in het verschiet en de voorbereidingen om er ook dit jaar weer iets gezelligs van te maken zijn al volop aan de gang. Wie erbij wil zijn of graag een handje helpt, leest maar best even verder.

Over helpende handen gesproken... Ben of ken jij iemand die een deel vrije tijd vrijwillig wil inzetten om ons cafetariateam te versterken tijdens één of meerdere namiddagen per week? Meer informatie over onze cafetariawerking kan je verkrijgen bij Mieke cauwe aan het onthaal.

Veel leesplezier!

Herfstgroetjes,

Het redactieteam

PASTORAAL NIEUWS

Bij ons worden de eerste novemberdagen gekenmerkt door soberheid, plechtigstatigheid, ingetogenheid, maar dat is niet overal zo. In Mexico is Allerheiligen een feestdag in de letterlijke zin van het woord. Daar zijn 1 en 2 november echt feestdagen. Día de los Muertos, de dag van de doden.

In grote delen van Mexico, en ook in andere Latijns-Amerikaanse landen en in de Filipijnen, geloven mensen dat de zielen van overledenen één keer per jaar terugkeren: de zielen van kinderen op 1 november, de zielen van volwassenen op 2 november. Het klinkt in onze cultuur, waar dode mensen zien meestal geen goed teken is, wat luguber, maar voor de Mexicanen is het een blijde gebeurtenis en ze laten geen kans onbenut om de doden in de watten te leggen.

Ter gelegenheid van Día de los Muertos worden graven van dierbaren schoongemaakt en versierd. Zoals bij ons, maar het mag allemaal véél exuberanter. Met felgekleurde bloemblaadjes (van de Cempasûchil, een soort goudsbloem, van dahlias en van afrikaantjes), kaarsen, wierookstokjes, crêpepapier, foto's van heiligen, cavaleras de azúcar (doodshoofden uit suikergoed), lievelingskleren of -voorwerpen van de overledene,...

Ook bij mensen thuis worden heuse "altaren" voor de overleden familieleden of vrienden ingericht en op dezelfde manier versierd als de graven. Op straat wordt een pad van kleurige bloemblaadjes naar het altaar gelegd, verlicht door kaarsen, zodat de zielen die terugkeren, makkelijker de weg zouden terugvinden.

De avond en nacht wordt doorgebracht op het kerkhof zelf. Mensen houden er een heus feestmaal met taco's, tortilla's, de befaamde Mexicaanse kip met chocoladesaus, snoepgoed, pan

de muerto (letterlijk "dodenbrood", een soort brood bedekt met gesuikerde "beenderen"), warme chocolademelk, bier, wijn, frisdrank...

Het lievelingseten en -drinken van de overledene mag zeker niet ontbreken op het graf en het altaar. Mensen geloven dat de zielen eerst "spiritueel" van spijs en drank genieten. De overblijvers mogen het nadien zelf opeten. Er wordt gegeten en gedronken, gelachen en gezongen, gemusiceerd en gedanst, de hele nacht lang.

Van verdriet en rouw is er geen sprake, integendeel. De dode zielen worden verwelkomd en uitgenodigd om nog een keer te genieten van de geneugten en de uitbundigheid die het leven op aarde bieden. Het toont aan hoezeer leven en dood in Mexico onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Doodshoofden bijvoorbeeld maken deel uit van de dagelijkse cultuur, als verpersoonlijking van de dood.

Het vieren van de dood, als een aanwezigheid op aarde die je niet kan negeren en waar je zelfs mee kan, mag, moet spotten, gaat terug tot het pre-Columbiaanse tijdperk. De dood was voor de Azteken, voorouders van de Mexicanen, geen einde, maar gewoon een fase in de cyclus van het bestaan.

De katholieke verovering heeft geen einde gemaakt aan de rituelen die daarbij horen. In Mexico is 1 november een bont feest, een verering van het leven.

GEBEDSVIERINGEN

VIERINGEN VAN NOVEMBER 2025

Maandag 3 november 2025 om 19u30.
Herdenkingsviering

Vrijdag 14 november 2025 om 14u.
Gebedsviering voorgedaan door Jean Vleminx

Vrijdag 28 november 2025 om 14u.
Gebedsviering voorgedaan door Lut Crève

**De vieringen vinden plaats in de kapel, naast de cafetaria
op het gelijkvloers.**

HUISKALENDER

Hier het maandoverzicht voor heel ons huis. De activiteiten per woonkern kan je aan de leefruimte van de woonkern terugvinden. Alle bewoners zijn van harte welkom op de activiteiten.

NOVEMBER

ma 03 nov 19u30 Herdenkingsviering - voor familie en mantelzorgers

wo 05 nov 10u Marktbezoek
14u Riksja
14u Knutselen met vrijwilligers op het 1ste

do 06 nov 14u Bingo met Wendy in de Cafetaria

vr 07 nov 14u Zapatta Shoes in de Cafetaria

ma 10 nov 14u Creatieve therapie met Eef voor de ASW in de Atelierhoek

di 11 nov Wapenstilstand – WEEKENDDIENST

wo 12 nov 10u Marktbezoek
10u Snoezelen met Jill en Lotte in de polyvalente zaal
14u Riksja
14u Knutselen met vrijwilligers op het 1ste

do 13 nov 14u Zangstonde met Annechien in de Kapel

vr 14 nov 14u Gebedsviering met Jean in de Kapel

ma 17 nov	14u Receptie opening Seniorenweek in de Cafetaria
di 18 nov	14u Bonte namiddag in de Cafetaria
wo 19 nov	10u Marktbezoek
	10u Activiteit 'VerGOUDering' in de polyvalente zaal voor het 1 ^{ste} , Leliedal en ASW
	14u Activiteit 'VerGOUDering' in de polyvalente zaal voor het 2 ^{de} en CDV
	14u Riksja
	14u Knutselen met vrijwilligers op het 1 ^{ste}
do 20 nov	10u Hersengym met Jill in de polyvalente zaal
	12u Feestmenu: Mosselen
	14u Contactkoor met Annechien in de Kapel
	14u Feestbingo met Wendy in de Cafetaria
vr 21 nov	14u Goochel act in de Cafetaria

ma 24 nov	14u Zangstonde met Annechien in de Kapel
wo 26 nov	10u Marktbezoek
	10u Snoezelen met Jill en Lotte in de polyvalente zaal
	14u Riksja
	14u Knutselen met vrijwilligers op het 1 ^{ste}
vr 28 nov	10u Boccia met Wendy op het 1 ^{ste}
	14u Gebedsviering met Lut in de Kapel

AANKONDIGING KERSTMARKT

We nodigen u van harte uit op onze gezellige kerstmarkt, die dit jaar zal plaatsvinden op dinsdag 9 en woensdag 10 december in de kapel naast de cafetaria. Kom genieten van de warme kerstsfeer, sfeervolle kraampjes, heerlijke lekkernijen en feestelijke muziek. Een perfect moment om samen te komen en de magie van de kerstperiode te beleven. Naast enkele leuke externe standhouders hebben ook de woonkernen een kraam voorzien waar zij zelfgemaakte versiering en lekkernijen verkopen.

Mis het niet en breng familie en vrienden mee voor een feestelijke tijd vol gezelligheid en mooie kerstcadeautjes.

We kijken ernaar uit u te verwelkomen!

Helpt u als bewoner, mantelzorger of vrijwilliger graag een handje mee aan onze kerstmarkt? Graag een mailtje naar Caroline (ergo@vincentiusekeren.be).

TERUGBLIK

Terugblik activiteiten OKTOBER

Oktober was een maand vol leven in huis. Van swingende honden en modeshows tot een intensieve Fitweek vol beweging. We sloten de maand af met een ingetogen herdenkingsmoment en een vleugje Halloween.

Een swingende start van de maand

Op donderdag 2 oktober hadden we een bijzonder optreden in de cafetaria: de demo Dogdance. Caroline bracht samen met haar honden een vrolijke en hartverwarmende show. Op verschillende deuntjes en met aangepaste kleding brachten Caroline en haar drie honden enkele prachtige routines. Wat een mooie samenwerking tussen mens en dier. Dat vraagt vast vele uren training! Het optreden kwam er naar aanleiding van Werelddierendag op 4 oktober. Dat is een internationale dag ter ere van dieren en ter bevordering van dierenrechten. Ze valt samen met de naamdag van Sint-Franciscus van Assisi, de beschermheilige van de dieren, die bekend stond om zijn liefde voor natuur en levende wezens.

Mode in beweging

Woensdag 8 oktober stond in het teken van Mode Hilde. De cafetaria veranderde even in een echte catwalk, met modellen die de nieuwste damessnitten toonden. Veel bewoners herkenden Hilde van de wekelijkse markt in Ekeren, waar ze al jaren haar kraam heeft. De sfeer was gezellig, de kledingstukken vielen in de smaak en er werd enthousiast gesnuffeld tussen de rekken. Een modeshow die duidelijk in de smaak viel!

De Tjalk terug van start

Na de zomervakantie zijn ook de leerlingen van De Tjalk, een middelbare school voor buitengewoon onderwijs uit Ekeren, opnieuw begonnen met hun wekelijkse donderdagochtend activiteit op Klaproosveld. Onder begeleiding van Wendy doen ze samen met de bewoners allerlei leuke en eenvoudige activiteiten. Het is telkens een hartverwarmende ontmoeting tussen jong en oud. Deze samenwerking loopt het hele schooljaar door (behalve tijdens de vakantieperiodes) en zorgt telkens voor frisse energie in huis.

Hersengym – plezier voor hoofd en hart

Ook de hersengym met Jill blijft een vaste waarde in het programma. Om de veertien dagen komt een enthousiaste groep op donderdagvoormiddag samen in de polyvalente zaal om de hersenen te trainen op een gezellige manier. Rebussen, spreekwoorden, raadsels en woordspelingen houden het geheugen scherp en zorgen voor veel plezier. Iedereen is welkom om aan te sluiten! Kom gerust eens proberen. De sfeer is ontspannen en er wordt veel gelachen.

Meezingen met Jo Vally

Op maandag 13 oktober kwamen we samen in de kapel voor de zangstond met Caroline, het laatste deel van de reeks “Jo Vally

zingt Vlaamse klassiekers.” De herkenbare liedjes zorgden voor veel meezingplezier. Met dank aan vrijwilliger Herman, die niet alleen leuke weetjes deelt, maar ook enthousiast mee voorzingt. Een muzikale namiddag die met applaus werd afgesloten. De laatste zangstonde van de maand viel op dinsdag 28 oktober. Daarmee schakelen we terug over op ons vertrouwde repertoire met het witte zangboekje.

Handige handen en warme sfeer

Elke woensdag om 14u komt er een groep bewoners en vrijwilligers samen op de eerste verdieping voor knutselen. De activiteit wisselt af tussen Klaproosveld en Tulpenhof, maar iedereen is welkom, ook van andere woonkernen. De sfeer is telkens gemoedelijk en creatief, en de groep is al volop bezig met de voorbereidingen voor de kerstmarkt. Met zoveel helpende handen lukt het om iedereen persoonlijk te begeleiden, en dat maakt het extra gezellig. Daarom nog eens een warme oproep: iedereen is welkom!

Een actieve Fitweek

Van 20 tot 24 oktober stond alles in het teken van de Fitweek. De week begon maandagochtend met zitdansen in de cafetaria. Daar was al weken naar uitgekeken en het werd een feest van beweging en muziek. Van Weense wals tot linedance en zelfs een vleugje disco.

Tijdens de week volgden verschillende groepssessies krachttraining in de woonkernen. Op het ritme van muziek werkten bewoners aan hun spierkracht en uithouding, elk op hun eigen tempo. De sessies waren goed gevuld en de sfeer zat telkens goed.

De buitensportmomenten vormden een frisse afwisseling: samen naar buiten, de jas aan, even de benen strekken en genieten van

de herfstlucht. Het deed zichtbaar deugd! Als alternatief bij slecht weer stond boccia op het programma.

Daarnaast was er ook ruimte voor ontspanning en rust, met onder meer een sessie meditatie met Eef. Bewoners genoten van de rustige muziek en de kalme, zachte bewegingen. Het was een mooie balans tussen inspanning en ontspanning.

Tot slot brachten ook creatieve en sociale activiteiten kleur aan de week: snoezelen, knutselen en zelfs een bingo zorgden voor afwisseling en veel lachende gezichten. De Fitweek bewees opnieuw dat bewegen niet alleen gezond is, maar ook gewoon heel leuk.

Herdenken en Halloween

Op woensdag 29 oktober vond in de kapel de gebedsviering voor Allerzielen plaats, een ingetogen en warme viering ter nagedachtenis van de bewoners die het afgelopen jaar zijn overleden. Het was een mooi en troostrijk moment, met veel symboliek en verbondenheid.

Vrijdag 31 oktober, stond in het teken van Halloween, of toch een klein beetje. Omdat het geen echt gekend gebruik is voor onze bewoners, hielden we het bij een subtiele knipoog: een halloweengebakje als dessert bij het middagmaal en hier en daar wat aangepaste versiering op de afdelingen. Halloween vindt zijn oorsprong in het Keltische feest *Samhain*, waarbij men het einde van de oogst vierde en de geesten van overledenen herdacht. Tegenwoordig is het meer een feest voor volwassenen en kinderen die zich graag eens griezelig verkleden.

We kregen afgelopen maand ook mooi bezoek van het huwelijkspaar Annelies en Wouter. Enkele ogenblikken voordien stapten ze in het huwelijksbootje en beloofden elkaar plechtig trouw. Een bezoekje aan onze bewoners mocht voor Annelies niet ontbreken om haar dag helemaal compleet te maken.

Momenteel genieten zij samen van hun witte broodsweken op een mooie, verre en zonnige bestemming. Wij wensen hen veel geluk samen!

Tot volgende maand!

VERJAARDAGEN

01/11/1942 Vera Lefevre (AW)
05/11/1985 Tinu Thomas (p)
07/11/1969 Tamara Gorissen (p)
07/11/1974 Inge Vriesacker (p)
09/11/1959 Linda Bolders (Leliedal)
10/11/1977 Wendy Van Dyck (p)
12/11/1927 Ludovica Wouters (Leliedal)
16/11/1931 Mariette Van Aarle (Leliedal)
16/11/1988 Elisa Struyven (p)
19/11/1933 Pierre Van Gastel (Leliedal)
24/11/1940 Isabelle Cleiren (Klaproosveld)
24/11/1930 Simonne Cox (Irisheem)
24/11/1962 Rezy Goosen (p)
24/11/1942 Cecile Meersman (vr)
29/11/1933 Francois Luyckx (Rozentuin)

BEWONERSNIEUWS

We verwelkomen....

Wij heten onze nieuwe bewoners van de voorbije maand van harte welkom en hopen dat zij zich ondertussen al een beetje thuis voelen.

Willy Corremans	Klaproosveld	K115
Paul Pardon	Klaproosveld	K121
Maria Coenen	Rozentuin	K 206
Jeannine Van Boven	Rozentuin	K 105
Angelina Verloo	Rozentuin	K 204

We betreuren het afscheid van...

Celine Wouters	Rozentuin	01/10/2025
Simonna Simons	Klaproosveld	27/10/2025

Wij betuigen de familie onze oprechte deelneming en wensen hen veel sterkte toe.

BEWONER IN DE KIJKER

Jean Groffy werd geboren op 2 januari 1954 in Antwerpen, als oudste van drie kinderen. Hij groeide op samen met zijn twee jongere zussen, in een groot rijhuis waar ook zijn grootouders en overgrootouders woonden. Vooral “kleine Bon” en “grote Bon” hadden een speciaal plaatsje in zijn hart.

Vanaf jonge leeftijd had Jean een grote liefde voor koken. Die passie bracht hem naar PIVA, de bekende koksschool in Antwerpen. Na zijn opleiding werkte hij in verschillende keukens, onder meer in een woonzorgcentrum, en eindigde zijn loopbaan bij Struik Foods (het vroegere *Zwan*), waar hij werkte als sterilator. Koken bleef altijd een rode draad in zijn leven. Een bron van plezier, trots en creativiteit.

Uit zijn eerste huwelijk kreeg Jean drie kinderen en werd hij later trotse opa van vier kleinkinderen.

Zijn levenspartner Annemie beschrijft hem als een behulpzame, zorgzame en liefdevolle man met een zacht karakter. Ze leerden elkaar kennen als pennevrienden, maar toen ze elkaar uiteindelijk ontmoetten, sloeg de vonk meteen over.

Annemie is professioneel muzikante en moedigde Jean aan om zijn eigen muzikale kant te ontdekken. Zo volgde hij tien jaar lang muziekschool, leerde piano spelen en zong in een koor, waar hij veel nieuwe mensen leerde kennen. Samen reisden ze vaak

naar Zuid-Europese landen. Jean hield van de zon, het water en het heerlijke eten. Hij was geen moeilijke eter en genoot van alles

wat lekker en gezellig was.

Jean is een mensenmens. Hij houdt van wandelen, vroeger van biljarten met vrienden en gezelschapsspelletjes. Ook voetbal speelde een rol in zijn leven. Jarenlang was hij een vurige Beveren-supporter, al ging zijn hart later ook sneller kloppen voor Club Brugge 😊.

Annemie beschrijft hem als een eenvoudige, dankbare man die geniet van de kleine dingen in het leven: een goed gesprek, een lach, een warme maaltijd of een zonnige dag.

Jean Groffy is iemand die zijn passies en relaties met heel zijn hart beleefde. Een levensgenieter in de puurste zin van het woord.

We zijn blij met Jean in ons midden!

PERSONEELSNIEUWS

Welkom

Christel Verbeeck	zorgkundige Leliedal
Femke Hosten	logistiek & schoonmaakmedewerker
Els Serrien	Begeleider wonen & leven en orthopedagoog

*Wij wensen hen een vlotte start toe! Dat zij zich snel thuis
mogen voelen in ons huis.*

We nemen afscheid van

Evi Verschooten	zorgkundige Klaproosveld
Aitor Buyst	zorgkundige Klaproosveld
Sarah Swehla	zorgkundige Tulpenhof
Margo Lenders	zorgkundige Tulpenhof

Wij wensen hen veel succes toe voor de toekomst.

Welkom terug

Annechien, begeleider wonen en leven op Leliedal, heeft enkele maanden genoten van haar

Magda Franck, Hilde Groos, Ingrid Bal,
Ewelina Chechlinska, Somia El Khattabi,
Elisa Struyven, Kader Varol, Jasmin
Dingemanse, Monica Sarabando, Joyce
Van Ransbeeck, Cindy Verbeuren, Britt
Junius, Stephane Hens

moederschapsrust. Op 3 november verwelkomen we haar graag terug.

MEDEWERKER IN DE KIJKER

Sinds 6 oktober is Els Serrien begeleider wonen & leven op Tulpenhof. Daarnaast is zij ook orthopedagoog. Als begeleider wonen & leven zal zij mee haar schouders zetten onder het activiteitenprogramma. Jullie zullen haar dus ongetwijfeld vaak tegenkomen. Els wil jullie allemaal graag beter leren kennen. Via deze weg licht ze al een tipje van de sluier over zichzelf.

Ik ben Els Serrien en ik heb 2 kinderen. Een zoon Lowie van 21 jaar en een dochter Lisa van 19 jaar. Ik ben opgegroeid in Brasschaat. In Gent heb ik orthopedagogie gestudeerd en daar ben ik ook heel wat jaren blijven 'plakken'. Na 14 jaar in Gent te hebben gewoond, ben ik terug naar Brasschaat vertrokken. Ik heb vooral in de gehandicaptensector gewerkt. In het Gentse was dit voor de Broeders van liefde. In Brasschaat heb ik lang gewerkt voor Rotonde.

Ik ben uit de gehandicaptensector gestapt, niet omdat ik het niet leuk meer vond, maar omdat mijn echtgenoot mijn baas zou worden. Ondanks het feit dat ik graag met hem samen werk, was het gedacht dat hij mijn baas zou zijn, toch net iets teveel van het goede. Zo ben ik in de wereld van de ouderenzorg gestapt. Ik moet zeggen dat ik mij dit nog geen dag heb beklagd. Dit is een sector waar ik veel werkvreugde uit haal. Ik heb ondertussen al 5 jaar ervaring in een woon- en zorgcentrum in het Antwerpse. Na de zoveelste directiewissel besloot ik een andere uitdaging aan te gaan en ben ik hier terecht gekomen. Ik ben nu op Tulpenhof begeleider wonen en leven en help indien nodig Jacky een beetje.

Het viel mij hier direct op hoe mooi de gebouwen zijn! Er valt veel licht naar binnen, dat maakt mij vrolijk. Mijn eerste 2 weken zijn

mij erg goed bevallen. Ik heb al kennis gemaakt met alle bewoners van Tulpenhof. Ik leer ze stilletjes aan kennen, ik heb al heel wat verhalen mee gekregen. Dit is allemaal zo boeiend. Ik hoop er mee voor te kunnen zorgen dat de bewoners bezig kunnen zijn met aspecten die ze graag doen. Zo kunnen ze hun dag op een plezierige manier invullen. Hopelijk krijg ik vlug een inzicht in de interesses van de bewoners en komen we tot fijne samenwerkingen.

Meestal ben ik geduldig en kalm. Er is niet zo heel veel wat mij boos kan maken. Maar mocht je mij in de file zien staan met de auto, zou je er niets van geloven! Ik rij dus ook niet graag met de auto, alles wat ik met de fiets kan doen, doe ik met de fiets.

Ik word erg gelukkig van wandelen in het bos, waar ik de geur van bloemen en bomen kan opsnuiven. Als je er oog voor hebt, verschiet je hoeveel dieren er in het bos leven. Deze momenten kan ik dagelijks beleven, want mijn hond vindt het ook fantastisch in het bos. Dagelijks gaan we dan ook een uurtje rondwandelen. Ik denk dat dit ook de reden is waarom ik graag op reis ga naar Schotland en de Scandinavische landen. Daar is de natuur nog ongerept en kan je uren wandelen zonder iemand tegen te komen.

Ik kan ook genieten van een goed boek. Momenteel lees ik de Camino van Anya Niewierrra. Ik kan genieten van een romannetje, maar ook van een spannend boek of een geschiedkundig boek. Naar televisie kijken doe ik niet graag. Een toneelstuk, een goed concert of eens naar de film blijft me ook boeien.

Ik hoop jullie snel te ontmoeten.

Lieve groetjes!

Els

SINTERKLAASFEEST

Op woensdag 3 december verwelkomen we met veel plezier Sinterklaas en zijn Pieten in ons woonzorgcentrum. Om 14u starten we in de cafetaria, waar we samen een feestelijke namiddag vol blije gezichten, muziek en lekkers beleven.

We nodigen niet alleen de (achter)kleinkinderen van onze bewoners, maar ook de (klein)kinderen van ons personeel van harte uit om mee te vieren. Voor elk kind heeft de Sint een kleine attentie mee, en natuurlijk zorgen de Pieten voor grappen, danspasjes en vrolijke chaos.

Om alles goed te kunnen voorbereiden, vragen we om in te schrijven **vóór 12 november** via ergo@vincentiusekeren.be. Vermeld daarbij voor elk kind:

- Naam en leeftijd
- Van welke bewoner of personeelslid het (achter)kleinkind is
- Een leuk weetje over het kind
- Waar het kind goed in is of welke hobby het heeft
- Of het kind verlegen is of juist heel enthousiast bij Sinterklaas
- Eventuele extra info voor de Sint of zijn Pieten

Zo kan de Sint zich goed voorbereiden en wordt het feest nog persoonlijker! Onze bewoners zijn uiteraard van harte welkom om mee te komen vieren in de cafetaria. Na het feest zal de Sint ook nog even rondgaan op de afdelingen, zodat niemand zijn bezoek hoeft te missen. We kijken er alvast enorm naar uit om samen met de Sint, de Pieten, onze bewoners én al die vrolijke kinderen een warme, gezellige namiddag te beleven!

VERHAAL

De avonturen van mijnheer De Vries

Een fictief verhaal gebaseerd op levensechte gebeurtenissen.

De herfst had ‘De Lentehof’ omgetoverd tot een schilderachtig tafereel. De bomen op het binnenplein kleurden rood, oranje en goud. De geur van natte bladeren en verse koffie vulde de lucht.

“Wat een prachtige kleuren,” zei Maria terwijl ze uit het raam keek. “Het lijkt wel een schilderij.” “Een schilderij waarin ik liever niet te veel moet wandelen,” bromde meneer De Vries terwijl hij zijn sjaal herschikte. “Het is guur buiten.” “Komaan, Jan,” lachte Emma. “Een frisse neus doet wonderen. We hebben vandaag iets speciaals gepland: een herfstwandeling in het park met onze nieuwe ergotherapeute, Hilde.” “Een nieuw gezicht?” vroeg Maria nieuwsgierig. “Vertel eens, hoe is ze?” “Enthousiast,” antwoordde Els, die net met een dienblad binnenkwam. “Ze heeft zin om jullie te leren kennen. En ze heeft beloofd dat er onderweg warme chocolademelk wacht.” Dat laatste overtuigde zelfs meneer De Vries.

Een halfuur later verzamelde een groepje bewoners zich aan de ingang. Hilde, een energieke vrouw met een rode jas en een aanstekelijke lach, begroette iedereen vrolijk. “Wat fijn om jullie te zien! We gaan vandaag de herfst voelen, ruiken en horen. En geen zorgen, we houden het tempo rustig.” Maurice stond naast haar, elegant in een wollen cape. “Mademoiselle, ik ben er klaar voor. Ik loop in het spoor van de vallende bladeren.”

“Dat is alvast poëtisch,” lachte Hilde. “Weet u wat? U mag onze gids zijn vandaag.” “Met genoegen!” riep Maurice, die prompt zijn arm in die van Maria haakte.

Het gezelschap wandelde door de oprijlaan, waar de bladeren onder hun voeten kraakten. Emma hielp een bewoner met de

rollator, terwijl Els erop toezag dat niemand achterbleef. “Ruik je dat?” zei Maria. “Die typische geur van herfst, een mengeling van aarde en nat hout.” “En van regen die onderweg is,” bromde meneer De Vries, terwijl hij naar de grijze wolken keek. “Geen paniek,” zei Hilde opgewekt. “Ik heb paraplu’s bij.”

Onderweg hield de groep even halt bij een grote kastanjeboom. Hilde bukte om enkele glanzende kastanjes op te rapen. “Wie van jullie heeft vroeger kastanjepoppen gemaakt?” vroeg ze. Maria glimlachte. “Met tandenstokers en stukjes wol. Mijn kinderen vonden dat geweldig.”

“Wij maakten er ooit een race van,” vertelde meneer De Vries. “Wie de meeste kon rapen voor het avondeten, kreeg een extra pannenkoek.” Het gezelschap lachte. Zelfs Maurice, die inmiddels een kastanje in zijn zak stopte, bekende: “Ik denk dat ik vanavond een kastanje op mijn nachtkastje leg. Voor geluk.”

Toen ze bij het kleine parkcafé aankwamen, stond er al een tafel klaar. De geur van warme chocolademelk en versgebakken wafels lokte hen naar binnen. “Dit is pure verwennerij,” zei Maria, terwijl ze haar handen om het warme kopje vouwde. “Een perfecte afsluiter,” knikte Hilde. “Ik denk dat we dit een traditie moeten maken.” Meneer De Vries keek naar buiten, waar de wind de bladeren liet dansen. “Weet je,” zei hij, “ik dacht dat ik te oud was om nog te genieten van een wandeling in de kou. Maar ik had ongelijk.”

“Dat is het mooie aan de herfst,” glimlachte Hilde. “Zelfs wat oud en dor is, heeft nog zijn schoonheid.” “Dat geldt ook voor ons, hè Jan,” zei Maria met een knipoog. “Precies,” antwoordde hij droog. “En wij hebben gelukkig nog geen blad verloren.” Iedereen barstte in lachen uit.

Zo werd de eerste herfstwandeling met Hilde een warme herinnering in een frisse novembermaand.